

3017 3. Beh. af Lov, om midlert. Forandr. i L. af 1. April 1871 om Sagten osv.

8018

god Skovfoged baade i Skovene og i de Hebestrækninger og Klitstrækninger, som indtages til Træplantning. Det kan maasse nok synes, at Haren er et uskyldigt Dyr, men Enhver, der kender en lille Smule til Harens Levemaade og Forhold, vil vide, at den ikke er saa meget uskyldig endda, navnlig overfor de unge Skud, som den fordærver ved at gnave i dem. Jeg har derfor ikke længere saa stor Fortjærlighed for Haren, og derfor ønsker jeg, at man skal frede Næven i Skoven. — Grunden, hvorfor jeg stemmer imod det foreliggende Lovforslag, er den, at det er kommet saa uмотiveret herind, og uden at der angives den fjerneste Grund til at forandre den Lovgivning, som vi nu have. Og hvad er det, der har foranlediget, at dette Lovforslag er kommet herind? Anledningen der til, er blot et Andragende, som er indbragt af min ærede Kollega fra Viborg Amts 3die Valgkreds (Albertsen). Jeg har havt mange Andragender fra min Valgkreds, men jeg har ikke af den Grund villet fremkomme til Thinget med Forlangende om, at man skulde gjøre Forandring i den bestaaende Lovgivning. De Andragender, som jeg har havt, ere gaaede ud paa at indskrænke Fredningstiden for Harene, og jeg fortaar ikke den Motivering, som er givet med Hensyn til Lovforslaget. Man har sagt, at det navnlig er de sidste Aars strenge Vintre, som have ført til, at Bildtet forsvandt, men jeg vil spørge, om vi have havt mange strenge Vintre med Udtagelse af den sidste? Og det forekommer mig, at de Udtalelser, hvormed det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) har villet konstatere, at det var notorisk, at vi trængte til en saadan Lov, fordi Bildtet forsvandt, netop beviste det Modsatte. Det ærede Medlem sagde, at der i den lille By Silkeborg var solgt 30,000 Harer, tror jeg, det var; men dette beviser jo netop, at vor Lovgivning siden 1871 har været en saadan, at den har fredet om Haren. Følgerne af den sidste strenge Vinter kan man først lære at kende, naar Sagtiden kommer. Jeg tror altsaa ikke, at der er Grund til at frede Haren længere, og hvad har Følgen været af, at man har fredet Agerhønen? Jeg vil i den Henseende appellere til enhver praktisk Jæger, som vil vide, at i den første Tid fra 12te September kan man fælde næsten hver eneste Agerhøne, som man kan komme paa Skud, naar man har en god Hund. Paa denne Tid forekomme Agerhønsene i Overflood, og

naar man har et skarpt Die og er en god Skytte, saa kan man fælde næsten hver eneste Agerhøne, man kommer paa Skud. Dette har jeg selv flere Gange gjort uden Hund, men med Hund er det naturligvis langt lettere. Det er derfor ogsaa netop paa denne Aarstid, at man nedskyder Agerhønsene, thi længere hen paa Aaret, naar de ere mere modne, flettes de ikke saa meget, og saa er det meget vanskeligt at træffe dem. Praktisk taget har Lovforslaget altsaa ingen Betydning overfor Agerhønsene, og for Harenes Vedkommende tror jeg ogsaa, at Fredningen vil være meget illusorisk, idet man jo ikke, og da navnlig ikke overfor sine Børn og Hjenestefolk, vil være Angiver. De Herrer ville maasse sige: Ja, men de kunne dog ikke fælde dem, men jeg vil da svare, at man kan jo da heller ikke spise saa ganske saa Harer, og kan man ikke selv spise dem, saa kan man give dem til sine Naboer. Jeg tror, at denne Lov er en umoden Lov, som vil kunne gjøre Skade. Man har altid set saa meget paa de planteædende Dyr, uden at se paa de kjødædende, og der er en tydsk Forfatter, som siger, at Grunden til, at Bildtet forsvinder her tillands, navnlig er den, at de Danste have en sygelig Tilbøjelighed til at frede om de planteædende Dyr og til at udrydde de kjødædende Dyr. De Herrer ville altsaa se, at det efter min Opfattelse er rigtigt at stemme imod Loven, og selv om der maasse ikke her i Salen er flere end eet Medlem til, som stemmer imod den, saa er jeg dog vis paa, at den overveiende Del af Befolkningen vil staa paa deres Side, som stemme imod den.

Albertsen: Det var uenigtelig en temmelig streng Dom; det ærede Medlem udtalte, naar han fortalte os, at dette Lovudkast var umotiveret, ikke overtænkt og umodent. Disse Benaevnelser, som saaledes bleve anvendte for dette Lovforslag, maa jo falde dels paa Forslagsstillerne og dels paa dem, der have stemt for Lovforslaget. Det er ikke som sagkyndig Jæger, jeg taler. Som jeg sagde, da jeg indbragte Lovforslaget, er jeg aldrig gaaet paa Jagt og har aldrig med et Gevær stude efter et levende Kreatur. Men jeg taler af Interesse for Sagen, og fordi jeg til sine Læder sætter Pris paa at spise dette Bildt. Det er sandt, hvad den ærede sidste Taler sagde, at den nærmeste Foranledning til, at jeg var med til at indbringe dette Lovforslag,